

Abstrakt

Energetický metabolismus zahrnuje procesy příjmu a výdeje energie a zahrnuje ukládání přebytečné energie do tukových zásob. Bílá tuková tkáň je zásobárnou energie a zároveň hraje důležitou roli v zajištění energetické homeostázy. Živočichové získávají energii pomocí oxidace substrátů z potravy. Nepřímá kalorimetrie je často používanou metodou sloužící k odhadu energetického výdeje na základě měření příjmu kyslíku a výdeje oxidu uhličitého. Poměr VCO_2/VO_2 (respirační koeficient) je indikátorem oxidace metabolických substrátů. Schopnost jedince přizpůsobovat oxidaci substrátů jejich dostupnosti se považuje za měřítko metabolické flexibility. Snížení metabolické flexibility souvisí se sníženou schopností přizpůsobit se změnám v dostupnosti metabolických substrátů a s nadměrným ukládáním tuku v těle. V této diplomové práci jsme zkoumali souvislost metabolické flexibility definované na základě nepřímé kalorimetrie s metabolismem tukové tkáně u dvou kmenů laboratorních myší C57BL/6J a A/J, které se liší náchylností k obezitě indukované dietou. Myši kmene A/J vykazovaly vyšší metabolickou flexibilitu na úrovni celého organismu společně s vyšší schopností tukové tkáně uvolňovat a přijímat lipidy. Studium rozdílů v reakci na působení diety s vysokým obsahem tuků umožňuje definovat rozdíly v „metabolicky zdravé“ a „metabolicky poškozené“ tukové tkáni. Definování těchto mechanismů pak cílí na pozdější vývoj léčiv na obezitu a související komorbidity.

Klíčová slova:

Energetický metabolismus, bílá tuková tkáň, energetická homeostáza, nepřímá kalorimetrie, respirační koeficient, metabolická flexibilita, obezita